

[Enggaard.]

baseret på skemaer og opgørelser med stort besvær. Herved kunne man også opnå administrative fordele ved en reform, som kan være hensigtsmæssig ud fra et udlignings-synspunkt.

Jeg skal med disse betragtninger anbefale det forslag, som venstre har fremsat, til en velvillig behandling. Jeg håber, det må være muligt igennem et grundigt arbejde i et udvalg, som nedsættes til behandling af spørgsmålet, at få en yderligere belysning af den faktiske problemstilling, som den foreligger i en række kommuner efterhånden, og også få belyst virkningen af forslag som det, der er fremsat her. Derigennem tror jeg man vil komme frem til en bredere erkendelse, end man har i dag, af, at det er rimeligt og rigtigt at gennemføre forslaget.

Gunnar Jensen: Ved folketingsbeslutningen den 2. juni 1965 opfordredes regeringen Krag til at forenkle ejendomsbeskatningen. Fremtidig skulle der kun være kommunal grundskyld, hvis højde alene fastsattes af kommunerne. På trods af denne beslutning fik man en række år med meget udviklede ejendomsbeskatningsformer. Selv om venstre og konservative i årene derefter nogle gange her i folketinget har udtrykt deres modvilje mod at lade kommunerne selv bestemme grundskatternes og grundskyldpromillernes størrelse, fremsatte indenrigsminister Poul Sørensen 19. februar 1969 et forslag, hvorefter kommunerne helt fik adgang til alene at fastsætte grundskatternes størrelse. Jeg er ikke klar over, om der på daværende tidspunkt var fuldstændig enighed, men jeg kan i hvert fald historisk konstatere, at da indenrigsminister Poul Sørensens forslag blev ophøjet til lov den 12. juni 1969, var både venstre og konservative positive over for den tanke, at kommunerne herefter alene skulle fastsætte grundskyldpromillernes størrelse, og loven blev vedtaget af 141 af tingets medlemmer mod 3, mens 5 undlod af stemme.

Det nu fremsatte forslag om at sætte en overgrænse for, hvor høje kommunernes grundskyldpromiller må være, betegner altså en ændring i opfattelsen af, hvor langt kommunernes selvbestemmelsesret må række. Af de udtalelser, som man har fået fra venstre og konservative, forstår man, at det

i og for sig kun skulle være nogle få kommuner, som blev berørt af det. De konservative nævner en 3-4 kommuner, og det er nok rigtigt, fordi det konservative forslag sætter en promillegrænse på det dobbelte af beskatningsprocenten, men hvis man tænker sig, at venstres forslag var lov i dag, således at kommunerne måtte rette sig efter det i året 1972-73, så måtte 65 pct. af alle kommuner på Sjælland og Lolland-Falster nedsætte deres grundskyldpromille. I Roskilde amt og i Storstrømsamtet skulle 80 pct. af kommunerne nedsætte promillen. Anderledes ligger det i Ringkøbing amt, hvor 16 pct. af kommunerne skulle nedsætte deres grundskyldpromille.

Det kan være vanskeligt generelt at bestemme grundskyldpromillens størrelse. Det, der er rigtigt i den ene kommune, kan være forkert i den anden, alt efter kommunens struktur. Det radikale venstre må nære betænkkelighed ved uden videre at gå ind for forslaget i dets nuværende form, i hvert fald så længe der kun tales om en overgrænse.

Forslagsstillerne til venstres forslag ønsker grundskyldpromillen låst fast til i hvert fald ikke at være højere end den kommunale beskatningsprocent af indkomst. Hvorfor stiller man kun forslag om en overgrænse? Hvad ville man sige til, om også bundgrænsen på samme måde blev knyttet til beskatningsprocenten? Vil man have et loft, må man også have et gulv. Så ville grundskatterne altid følge udskrivningen af den personlige indkomstskat. Selv om kommunernes selvbestemmelsesret derved blev indskrænket en del, ville de dog stadig have en vis lokal indflydelse ved budgetlægningen, og det har tidligere talere været inde på, men man kunne undgå disse store forskelle imellem nabokommunerne, f. eks. 80 promille i den ene og 6 promille i den anden, ihvorvel jeg erkender, at der også her kan gives forklaringer, som kan være plausible.

Efter at man har afskaffet skattefradragreglen for personlige skatter, som man også har været inde på, men har bevaret fradragretten for ejendomsskatter, er der kommet et nyt incitament for nogle kommuner til at lægge mere vægt på grundbeskatningen i forhold til ejendomsbeskatningen. Alt andet lige vil ejendomsskatternes fradrag give en mindre indkomstmasse i den pågældende kommune, hvorved flere penge